

43. møde.

Tirsdag den 14. januar 1969 kl. 13.30.

Formanden: Den 28. december 1968 afgik folketingsmand, forstander Hindkjær Pedersen ved døden i en alder af 59 år. For os, som indtil for ganske nylig havde set ham her i tinget, måtte meddelelsen om dette dødsfald komme helt uventet.

Hindkjær Pedersens personlighed var præget af hans gerning på søen i de unge år. Han havde derigennem erhvervet sig en række kvaliteter, som er karakteristiske for de bedste af søfartens mænd. Selvstændighed, psykologisk indsigt og hjælpsomhed var således nogle af hans fremtrædende egenskaber.

Hans baggrund var bygget på grundige praktiske erfaringer og en solid teoretisk uddannelse. Efter realeksamen blev han uddannet som sømand, tog styrmandseksamen, skibsførereksamen og radiotelegrafisteksamen og sejlede nogle år som styrmand.

Evnen til at tilegne sig et vanskeligt stof kom ham blandt andet til gode, da han senere gennemførte en uddannelse til navigationslærer.

Efter i ti år at have virket som navigationslærer ved navigationsskolen i København blev han i 1949 forstander for statens sømandsskole i Frederikshavn. Gennem sin gerning som leder har han skabt denne skoles særlige atmosfære, som har præget de mange elever, der er udgået herfra.

I to perioder var han medlem af Frederikshavns byråd, og han varetog en række lokale tillidshverv.

Hindkjær Pedersen indvalgtes i folketinget i 1964 som repræsentant for det konservative folkeparti. Her lærte vi ham at kende som en grundig og samvittighedsfuld politiker, hvis store indsigt og solide erfaringer gjorde ham selvskreven som aktiv deltager i lovgivningsarbejde vedrørende søfartens og fiskeriets område. Også de nordjyske problemer havde hans varme interesse.

Det åremål, der blev ham beskåret til at virkeliggøre sine ideer og de mål, han havde sat sig ved sin indtræden i folketinget, blev alt for kort.

Ikke alene for det parti, han tilhørte, men for hele tinget betyder hans død tabet af en interesseret medarbejder og et menneske, som alle måtte have tillid til.

Vi vil bevare hans minde.

Den 2. januar 1969 afgik tingets tidligere formand, Julius Bomholt, ved døden.

Meddelelsen herom måtte gøre et dybt indtryk på os alle. En ener i dansk politik og i dansk kulturliv var gået bort.

Bomholt, som blev 72 år, var arbejdersøn fra Silkeborgegnen. Hans barndom og opvækst faldt i brydningen mellem den gamle bondekultur og det nye industrisamfund. Faderen var industriarbejder og socialdemokratisk tillidsmand. Den uddannelse, Bomholt fik, var på denne baggrund efter tidens forhold usædvanlig. Han blev student og i 1921 teologisk kandidat.

Efter at have afsluttet sin uddannelse virkede han i en årrække som lærer, fra 1922 ved arbejderhøjskolen i Esbjerg, hvis leder han var fra 1924 til 1929. Dengang som senere var det hans brændende ønske, at arbejderne skulle skabe deres egen kul-